

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 17. maj 2005
Kontor: 3.s.kt.
J.nr.: 2005-119-26
Sagsbeh.: TNE
Fil-navn: Sp 60.doc

Besvarelse af spørgsmål nr. 60 (L 74), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 12. april 2005

Spørgsmål 60:

"I aftalen om strukturreformen fra juni 2004 fremgår det på side 36: "På sygehusene skal der fortsat udarbejdes genoptræningsplaner, der skal fastlægge hvilken genoptræning den enkelte patient har ret til". I lovforslaget er dette retskrav for den enkelte patient udeladt. Derfor ønskes oplyst baggrunden for, at dette retskrav for patienten er udeladt i loven. Endvidere ønskes oplyst, hvilken retsstilling den enkelte patient får i henhold til den udarbejdede genoptræningsplan, som loven er udformet, og hvordan den enkelte patient vil kunne håndhæve sin ret til genoptræning, såfremt kommunen ikke leverer en genoptræning i overensstemmelse med den af sygehuset udarbejdede genoptræningsplan?"

Svar:

Jeg kan oplyse, at aftalepunkterne om genoptræningsområdet i aftalen om kommunalreformen fuldt ud bliver gennemført med sundhedslovforslaget. Således fastlægger lovforslagets §§ 85 og 141 patienternes ret til genoptræning i overensstemmelse med den genoptræningsplan, som regionerne er forpligtet til at udarbejde til enhver patient, der efter udskrivning fra sygehus har et lægefagligt begrundet behov for genoptræning.

Man opnår den samme retsvirkning for borgerne ved i lovgivningen at fastlægge en pligt for myndighederne til at tilbyde en ydelse til borgerne, som ved at fastlægge en ret for borgerne til at modtage en sådan ydelse fra myndighederne. I sundhedslovforslaget er det i overensstemmelse med lovforslagets opbygning i øvrigt valgt at fastlægge en pligt for kommunerne til at tilbyde genoptræning, jf. § 141.

Det er min klare overbevisning, at kommunerne vil leve op til dette ansvar på genoptræningsområdet. Jeg henviser i øvrigt til mit svar på spørgsmål 76 vedrørende det kommunale tilsyn.